UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

9 päivänä kesäkuuta 2021 *

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden leviäminen – Varojen jäädyttäminen – Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä sovelletaan – Kantajan nimen säilyttäminen luettelossa – Arviointivirhe – SEUT 266 artikla

Asiassa T-580/19,

Sayed Shamsuddin Borborudi, kotipaikka Teheran (Iran), edustajanaan asianajaja L. Vidal,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään V. Piessevaux ja D. Mykolaitis,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 27.5.2019 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/855 (EUVL 2019, L 140, s. 1) siltä osin kuin siinä säilytetään kantajan nimi luettelossa, joka on Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 (EUVL 2012, L 88, s. 1) liitteessä IX,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Gervasoni sekä tuomarit L. Madise ja J. Martín y Pérez de Nanclares (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies E. Artemiou,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 3.12.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion[1]

I Asian tausta

[– –]

B Kantajan nimen kirjaaminen kyseisiin luetteloihin

5 Neuvosto antoi 1.12.2011 päätöksen 2010/413 muuttamisesta annetun päätöksen 2011/783/YUTP (EUVL 2011, L 319, s. 71), jolla se muutti ensiksi mainittua päätöstä voidakseen soveltaa kyseisiä rajoittavia toimenpiteitä sellaisiin muihin henkilöihin ja yhteisöihin, joiden nimet lisättiin mainitun ensiksi mainitun päätöksen liitteessä II olevaan luetteloon. Kantajan, eli Sayed Shamsuddin Borborudin, nimi sekä päivämäärä, jona hänen nimensä kirjattiin kyseiseen luetteloon, eli 1.12.2011, lisättiin päätöksen 2010/413 liitteeseen II seuraavin perusteluin:

”[Yhdistyneiden kansakuntien] nimeämän Iranin atomienergiajärjestön Atomic Energy Organisation of Iran (AEOI) varajohtaja [Yhdistyneiden kansakuntien] nimeämän Feridun Abbasi Davanin alaisena. Osallistunut Iranin ydinohjelmaan ainakin vuodesta 2002 lähtien, mukaan lukien AMAD[-hankkeen] entisenä hankinta- ja logistiikkapäällikkönä. Tuolloin hän oli vastuussa Kimia Madanin kaltaisten peiteyhtiöiden käyttämisestä laitteiston ja materiaalin hankkimiseksi Iranin ydinaseohjelmaa varten.”

[– –]

C Kantajan nimen säilyttäminen kyseisissä luetteloissa

[– –]

11 Kantaja esitti 15.4.2014 päivätyllä kirjeellä neuvostolle uuden vaatimuksen nimensä poistamisesta kyseisistä luetteloista (jäljempänä 15.4.2014 päivätty kirje). Uusi vaatimus oli sisällöltään samanlainen kuin edellä olevassa 9 kohdassa mainittuun 31.1.2013 päivättyyn kirjeeseen sisältynyt vaatimus. Viimeksi mainitun kirjeen sisällön lisäksi 15.4.2015 päivätty kirje sisälsi tältä osin maininnan Genevessä (Sveitsi) 24.11.2013 vahvistetusta yhteisestä toimintasuunnitelmasta. Kantaja väitti, että AEOI odotti kyseisen suunnitelman huomioon ottaen, että neuvosto harkitsisi uudelleen päätöstään ottaa käyttöön Iranin ydinohjelmaan osallistuviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä. Kantaja väitti myös, ettei hän tehnyt – olipa se sitten neuvonantajana tai toimihenkilönä – minkäänlaista yhteistyötä pakotteiden kohteena olevien yhtiöiden tai organisaatioiden kanssa tai Iranin ydinteollisuuteen liittyvien yhteisöjen kanssa.

12 Neuvoston ja kantajan välillä ei ollut minkäänlaista yhteydenpitoa 15.4.2014 päivätyn kirjeen lähettämisen jälkeen 27.5.2019 saakka. Viimeksi mainitulla päivämäärällä neuvosto antoi päätöksen 2010/413 muuttamisesta annetun päätöksen (YUTP) 2019/870 (EUVL 2019, L 140, s. 90) suoritettuaan päätöksen 2010/413 26 artiklan 3 kohdan mukaisen, kyseisen päätöksen liitteessä II mainittuja henkilöitä ja yhteisöjä koskevan vuosittaisen uudelleentarkastelun.

[1] Tämän tuomion kohdista julkaistaan vain ne, joiden julkaisemisen unionin yleinen tuomioistuin katsoo hyödylliseksi.

Päätöksen 2010/413 liitettä II muutettiin päätöksen 2019/870 1 artiklalla kyseisen päätöksen liitteen mukaisesti. Kyseisessä liitteessä olevaa kantajaa koskevaa mainintaa muutettiin siten, että tunnistetietoja koskevaan sarakkeeseen lisättiin kantajan syntymäaika eli 21.9.1969.

13 Neuvosto antoi 27.5.2019 myös asetuksen N:o 267/2012 täytäntöönpanosta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/855 (EUVL 2019, L 140, s. 1; jäljempänä kanteen kohteena oleva toimi). Kanteen kohteena olevan toimen 1 artiklan nojalla asetuksen N:o 267/2012 liitettä IX muutettiin niiden muutosten ottamiseksi huomioon, jotka päätöksellä 2019/870 tehtiin päätöksen 2010/413 liitteeseen II. Erityisesti on todettava, että kantajan nimi on asetuksen N:o 267/2015 liitteessä IX olevan taulukon A – jossa mainitaan ydinenergia-alaan tai ballistisiin ohjuksiin liittyvään toimintaan osallistuvia henkilöitä ja yhteisöjä sekä Iranin hallitukselle tukea antavia henkilöjä ja yhteisöjä – rivillä 25.

II Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.8.2019 toimittamallaan kannekirjelmällä.

15 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti siirsi 17.10.2019 tekemällään päätöksellä asian unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti uudelle neljänteen jaostoon sijoitetulle esittelevälle tuomarille.

16 Neuvosto toimitti vastineensa unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.11.2019.

17 Kantaja toimitti vastineensa 14.2.2020 ja neuvosto omansa 23.4.2020.

18 Asian käsittelyn kirjallinen vaihe päätettiin 23.4.2020.

19 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 6.10.2020 työjärjestyksen 89 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisia vastaamaan erinäisiin kysymyksiin, joihin asianosaiset vastasivat asetetussa määräajassa.

20 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 3.12.2020 pidetyssä istunnossa.

21 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa kanteen kohteena olevan toimen kantajaa koskevilta osin

– määrää neuvoston poistamaan kantajan nimen asetuksen N:o 267/2012 liitteestä IX

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

22 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

A Vaatimusten ensimmäinen kohta

23 On huomautettava, ettei kantaja ole vaatinut kumottavaksi päätöstä 2019/870, joka on annettu yhdessä täytäntöönpanoasetuksen 2019/855 kanssa.

24 SEU 29 artiklassa, jonka nojalla päätös 2010/413 on annettu, määrätään, että ”neuvosto tekee päätökset, joissa määritellään unionin lähestymistapa tiettyyn maantieteelliseen tai aihekohtaiseen kysymykseen. Jäsenvaltiot varmistavat, että niiden kansallinen politiikka on unionin kantojen mukaista”.

25 SEUT 215 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”jos Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston 2 luvun [luvun, joka sisältää SEU 29 artiklan] mukaisesti tehdyssä päätöksessä on päätetty kokonaan tai osittain keskeyttää talous- ja rahoitussuhteet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa taikka vähentää niitä, neuvosto hyväksyy tarvittavat toimenpiteet määräenemmistöllä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja komission yhteisestä ehdotuksesta. Neuvosto ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille”. Kyseisen määräyksen 2 kohdassa määrätään, että ”jos Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston 2 luvun mukaisesti tehdyssä päätöksessä niin säädetään, neuvosto voi toteuttaa 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, ryhmiin tai muihin kuin valtiollisiin yhteisöihin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä”.

26 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEU 29 artiklan perusteella annetut päätökset ja SEUT 215 artiklan perusteella annetut asetukset ovat kaksi eri toimityyppiä, joista ensimmäisellä esitetään unionin kanta toteutettavista rajoittavista toimenpiteistä ja toinen on väline, jolla mainitut toimenpiteet pannaan täytäntöön unionin tasolla (tuomio 28.3.2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, 90 kohta).

27 Unionin tuomioistuin on katsonut lisäksi, että SEUT 215 artiklan nojalla annetun asetuksen pätevyys edellyttää, että sitä ennen on annettu pätevä päätös yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) koskevien määräysten mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, 55 kohta). SEUT 215 artiklaan perustuvan asetuksen antamisen edellytyksenä on toisin sanoen päätöksen antaminen SEU 29 artiklan nojalla.

28 Näiden kahden toimityypin välisestä läheisestä yhteydestä huolimatta on kuitenkin niin, että kyse on kahdesta erillisestä ja itsenäisestä toimesta, joten mikään ei estä sitä, että kantaja nostaa kanteen ainoastaan täytäntöönpanoasetuksesta.

29 Nyt käsiteltävässä asiassa on näin ollen todettava, että se seikka, että kanteen kohde rajataan vaatimukseen kumota kanteen kohteena oleva toimi kantajaa koskevilta osin, eikä kanne koske myös päätöstä 2019/870, ei ole esteenä sen tutkimiselle, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta niihin seurauksiin, joita kanteen kohteena olevan toimen mahdollisella kumoamisella voi olla kyseiseen päätökseen nähden (ks. jäljempänä oleva 91 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

[– –]

C Aineellinen kysymys

[– –]

3. Kantajan asema AEOI:n varajohtajana

52 Aluksi on muistettava, että kantaja toteaa, että hän on lakannut työskentelemästä AEOI:n palveluksessa vuoden 2013 elokuussa ja ettei hän enää ole minkäänlaisessa yhteydessä kyseiseen järjestöön. Tukeakseen väitettään kantaja esittää ensinnäkin AEOI:n pääjohtajan allekirjoittaman 5.5.2019 päivätyn todistuksen, jonka mukaan kantaja on 23.4.2011–31.8.2013 työskennellyt ”[AEOI:n] toimeenpanoasioista vastaavana varapuheenjohtajana ja kyseisen organisaation hallinto- ja talousasioista vastaavana varajohtajana”. Vastauksena arvosteluun, jota neuvosto on esittänyt vastineessaan ja joka koskee sitä, että edellä mainittu todistus on tekniseltä laadultaan huono ja ettei sitä ole todistettu oikeaksi, kantaja on toimittanut vastauskirjelmänsä jättämisen yhteydessä uuden todistuksen, jonka AEOI:n henkilöstöstä ja korvauksista vastaava pääosasto on antanut 22.1.2020. Viimeksi mainitussa todistuksessa, jonka sisältö on sama kuin 5.5.2019 päivätyn todistuksen, todetaan, ettei kantajalla ole 31.8.2013 jälkeen ollut AEOI:ssä tehtävää, toimea tai työsuhdetta. Kantaja toteaa toiseksi, että väitteen siitä, että hän olisi AEOI:n varajohtaja, osoittaa pätemättömäksi myös Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoasiainministeriön 23.6.2019 päivätty lehdistötiedote, jonka mukaan Lähi-idästä vastaava ministeri oli käynyt keskusteluja muun muassa AEOI:n varajohtajan A:n kanssa. Kantaja toteaa vastauksensa yhteydessä kolmanneksi, ettei hänen nimeään mainita yhdessäkään AEOI:n kertomuksessa. Kantaja toteaa, että kyseisen järjestön eri kertomuksissa mainitaan säännönmukaisesti AEOI:n laillisten edustajien, muun muassa sen puheenjohtajan, nimet. Kantaja huomauttaa lopuksi neljänneksi, että maailmanlaajuisen yhteisen toimintasuunnitelman allekirjoittamisen jälkeen Iranin ydinohjelma on ollut IAEA:n ja unionin tarkassa valvonnassa. Kantaja toteaa näin ollen, että jos hänen ja AEOI:n välillä edelleen olisi ollut todellinen yhteys, neuvostolla olisi ollut näyttöä sen osoittamiseksi.

53 On todettava, että huolimatta siitä, että neuvosto on arvostellut kantajan esittämää AEOI:n pääjohtajan 5.5.2019 allekirjoittamaa todistusta ja että se on riitauttanut eräitä kantajan esittämiä argumentteja, se ei tämän oikeudenkäyntimenettelyn yhteydessä kiistä sitä, että kantaja on lakannut työskentelemästä AEOI:n palveluksessa vuoden 2013 elokuussa.

54 Neuvosto sitä vastoin toteaa, että tietyt seikat huomioon ottaen sen ei ollut kanteen kohteena olevan toimen antamisajankohtana perusteetonta ajatella, että kantaja oli edelleen AEOI:n varajohtaja. Tämä perustuu neuvoston mukaan ensinnäkin siihen, ettei kantaja ollut esittänyt näyttöä 15.4.2014 päivättyyn kirjeeseensä sisältyvien väitteiden tueksi, toiseksi kyseisen kirjeen ristiriitaiseen sisältöön, jonka perusteella oli mahdollista katsoa, että kantaja oli kirjoittanut sen AEOI:n varajohtajan ominaisuudessa, kolmanneksi siihen, ettei kantaja ollut ilmoittanut neuvostolle osoitettaan tai yhteystietoja, jotka olisivat poikenneet AEOI:n yhteystiedoista, neljänneksi siihen, ettei kantaja ollut ottanut yhteyttä neuvostoon mainitun kirjeen jälkeen, ja viidenneksi siihen, ettei AEOI:n verkkosivuilla tai muissa julkisissa lähteissä annettu tietoja, joista olisi ilmennyt, ketkä hoitivat AEOI:n johtotehtäviä, joten ainoat tiedot, joihin se saattoi tältä osin tukeutua, olivat kantajalta saadut kirjalliset todisteet.

55 Tältä osin on todettava, ettei neuvosto voi todistustaakkaa kääntämättä arvostella kantajaa siitä, ettei hän ole osoittanut lakanneensa kaikkea toimintaa AEOI:ssä, vaatimalla, että hän ilmoittaa neuvostolle tällaisesta seikasta, ja vielä vähemmän, että hän esittää neuvostolle tätä koskevaa näyttöä (ks. vastaavasti tuomio 3.7.2014, Alchaar v. neuvosto, T-203/12, ei julkaistu,

EU:T:2014:602, 152 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Neuvoston asiana on päinvastoin päätöksen 2010/413 26 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 7 kohdassa säädetyn rajoittavia toimenpiteitä koskevan vuosittaisen uudelleentarkastelun yhteydessä tutkia huolella ne seikat, jotka tukevat kantajan nimen kirjaamista kyseisiin luetteloihin. Tämä ei estä sitä, että kantaja voi milloin tahansa esittää huomautuksia tai uusia todisteita päätöksen 2010/413 24 artiklan 4 kohdan ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyse on kuitenkin kantajalle kuuluvasta mahdollisuudesta, joka ei voi vapauttaa neuvostoa sille kuuluvasta todistustaakasta.

[– –]

62 Toisaalta on todettava, että kirjaamista koskevan ehdotuksen ei-luottamuksellinen ote sisältää ainoastaan yhden kappaleen, jonka teksti on sama kuin kyseisiin luetteloihin kirjaamista koskevien perusteiden teksti. Sen yhteydessä ei kuitenkaan esitetä yhtäkään seikkaa, joka tukisi perustetta, jonka mukaan kantaja on AEOI:n varajohtaja.

[– –]

5. Se seikka, että kirjaamista koskevissa perusteissa mainittu kantajan toiminta on tapahtunut menneisyydessä

[– –]

80 Kun neuvosto väittää, että kantajan nimen säilyttäminen kyseisissä luetteloissa voidaan perustella kantajan aikaisemmalla toiminnalla, neuvosto korvaa ne perusteet, joihin kanteen kohteena oleva toimi perustuu, mitä unionin yleinen tuomioistuin ei voi hyväksyä (ks. vastaavasti tuomio 26.10.2012, Oil Turbo Compressor v. neuvosto, T-63/12, EU:T:2012:579, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

81 Joka tapauksessa on palautettava mieleen, että oikeuskäytännön mukaan kyseisiin luetteloihin kirjaamista koskeva kriteeri, joka koskee Iranin sellaisen ydinenergia-alan toiminnan tukemista, joka merkitsee vaaraa ydinaseiden levittämisestä, edellyttää, että näytetään toteen, että kyseisen henkilön tai yhteisön toiminnan ja ydinaseiden levittämisen välillä on suora tai välillinen yhteys (tuomio 25.3.2015, Central Bank of Iran v. neuvosto, T-563/12, EU:T:2015:187, 66 kohta).

82 Lisäksi on katsottu, että päätöksen 2010/413 ja asetuksen N:o 267/2012 varojen jäädyttämistä koskevat eri säännökset on muotoiltu yleisellä tavalla (”ovat mukana, osallistuvat suoraan tai tukevat”), eikä niissä viitata varojen jäädyttämisestä tehtävää päätöstä edeltävään toimintaan (tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 85 kohta).

83 Lisäksi on muistettava, että Iraniin kohdistettavilla rajoittavilla toimenpiteillä pyritään estämään ydinaseiden levittäminen painostamalla kyseistä valtiota, jotta tämä lopettaisi ydinaseiden levittämisen vaaraa merkitsevän toimintansa. Päätöksen 2010/413, asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012 rakenteesta ja yleisestä tarkoituksesta ilmenee, että niiden tavoitteena on estää ydinaseiden levittämisen vaara kyseisessä valtiossa ja että kyseisten toimien perusteella toteutetuilla varojen jäädyttämistä koskevilla toimenpiteillä on ennalta ehkäisevä tavoite (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Afrasiabi ym., C-72/11, EU:C:2011:874, 44 kohta).

84 Tästä seuraa, ettei tiettyyn henkilöön kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen edellytä sitä, että kyseinen henkilö on edeltävästi toiminut tosiasiallisesti moitittavasti, vaan riittää, että on olemassa vaara siitä, että kyseinen henkilö toimii tällä tavalla tulevaisuudessa (ks. vastaavasti tuomio 28.11.2013, neuvosto v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 84 kohta).

85 Näin ollen on todettava, että vaikka tosiasiallista osallistumista Iranin ydinohjelmaan ennen rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista ei voida vaatia, edellytyksenä sille, että henkilön nimi voidaan kirjata kyseisiin luetteloihin, on se, että kyseisen henkilön toiminnan ja ydinaseiden levittämisen välillä on suora tai välillinen yhteys (ks. vastaavasti tuomio 7.3.2017, Neka Novin v. neuvosto, T-436/14, ei julkaistu, EU:T:2017:142, 30 kohta).

86 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että irrallisesti tarkasteltuina kantajan aikaisemmilla tehtävillä AEOI:ssä ja – sikäli kuin se näytetään toteen – hänen aikaisemmalla osallistumisellaan Iranin ydinohjelmaan ei voida oikeuttaa hänen nimensä kirjaamista kyseisiin luetteloihin. Jos neuvoston tarkoituksena olisi ollut tukeutua kantajan aikaisempiin tehtäviin ja hänen aikaisempaan osallistumiseensa Iranin ydinohjelmaan sekä vaaraan siitä, että kantaja tietojensa ja osaamisensa perusteella tukee Iranin ydinenergia-alan sellaista toimintaa, joka merkitsee ydinaseiden levittämisen vaaraa, neuvoston tehtävänä olisi nimittäin ollut esittää painavia ja yhtäpitäviä seikkoja, joiden perusteella olisi voitu kohtuudella katsoa, että kantaja ylläpiti kanteen kohteena olevan toimen antamisajankohtana suhteita AEOI:hin ja Iranin ydinohjelmaan tai yleisemmin sellaiseen toimintaan, joka merkitsi ydinaseiden levittämisen vaaraa, millä olisi voitu oikeuttaa kantajan nimen kirjaaminen kyseisiin luetteloihin sen jälkeen, kun hän oli lopettanut toimintansa kyseisessä järjestössä ja sen jälkeen, kun hän ei enää osallistunut Iranin ydinohjelmaan (tuomio 18.2.2016, Jannatian v. neuvosto, T-328/14, ei julkaistu, EU:T:2016:86, 40 kohta).

[– –]

D Tämän tuomion vaikutukset päätökseen 2019/870 nähden

91 Kantaja väittää vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, että siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen, neuvoston olisi peruutettava päätös 2019/870.

92 Vastauksena samaan kysymykseen neuvosto huomauttaa, että kantaja on vaatinut kanteen kohteena olevan toimen kumoamista ainoastaan itseään koskevilta osin. Neuvosto on huomauttanut myös, että siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa kyseisen toimen, kumoamista sovelletaan ainoastaan siihen. Neuvosto väittää myös, että kantajan muotoilemat vaatimukset sitovat unionin yleistä tuomioistuinta ja ettei mainittu tuomioistuin voi ratkaisussaan mennä kyseisiä vaatimuksia pidemmälle. Neuvosto korostaa lopuksi, että päätös 2019/870 on korvattu Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta annetulla päätöksellä (YUTP) 2020/849 (EUVL 2020, L 196, s. 8).

93 On todettava, että tämä tuomio koskee ainoastaan kanteen kohteena olevan toimen, eli täytäntöönpanoasetuksen 2019/855, kumoamista. Se ei näin ollen voi johtaa automaattisesti päätöksen 2019/870 kumoamiseen.

94 Se, että päätöstä 2019/870 sovellettaisiin edelleen huolimatta siitä, että kanteen kohteena oleva toimi kumotaan, olisi kuitenkin omiaan johtamaan vakavaan oikeusvarmuuden loukkaamiseen, koska kyseisillä kahdella toimella kantajaan kohdistetaan samanlaisia toimenpiteitä (tuomio 17.4.2013, TCMFG v. neuvosto, T-404/11, ei julkaistu, EU:T:2013:194, 43 kohta).

95 Lisäksi on todettava, että noudattaakseen tätä tuomiota ja pannakseen sen kaikilta osin täytäntöön neuvosto on velvollinen noudattamaan paitsi kyseisen tuomion tuomiolauselmaa, myös siihen johtaneita perusteluja, jotka ovat sen tarpeellinen tuki, sillä perustelut ovat välttämättömiä tuomiolauselman täsmällisen sisällön määrittämiseksi. Juuri perusteluissa yhtäältä yksilöidään ne perusteet, joilla kantajan nimi on kirjattu kyseisiin luetteloihin ja joita pidetään lainvastaisina sen takia, että niitä vahvistettaessa on tehty ilmeisiä arviointivirheitä, ja toisaalta niistä käyvät tarkasti ilmi ne tuomiolauselmassa todetun lainvastaisuuden syyt, jotka neuvoston on otettava huomioon (ks. vastaavasti tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

96 Vaikka kumoamistuomion perusteluissa esitetty toteamus lainvastaisuudesta velvoittaa ensisijaisesti kumotun toimen toteuttanutta toimielintä poistamaan tämän lainvastaisuuden toimessa, jolla on tarkoitus korvata kumottu toimi, siitä voi myös, siltä osin kuin se koskee toimea, jolla on määrätty sisältö tietyllä alalla, olla muita seurauksia tälle toimielimelle (ks. tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

97 Silloin kun on, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, kyse sellaisen täytäntöönpanoasetuksen kumoamisesta, jolla muutetaan asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaa luetteloa, jota on asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 7 kohdan mukaan tarkistettava säännöllisin väliajoin, toimen toteuttanut toimielin on ensinnäkin velvollinen valvomaan, etteivät samat lainvastaisuudet rasita sellaisia kumoamistuomion jälkeen tehtäviä myöhempiä varojen jäädyttämistä koskevia päätöksiä, joilla säännellään tällaisen tuomion jälkeisiä ajanjaksoja (ks. vastaavasti tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

98 Vielä on toki myönnettävä, että kumoamistuomioihin liittyvän taannehtivan vaikutuksen nojalla lainvastaisuutta koskeva toteamus on voimassa kumotun toimen voimaantulopäivästä (ks. tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämän perusteella on näin ollen pääteltävä, että nyt käsiteltävässä asiassa neuvosto voisi olla myös velvollinen SEUT 266 artiklan nojalla poistamaan toimista, jotka on kumoamistuomion ajankohtana jo annettu, sellaiset kantajan nimen kirjaamisperusteet, joiden sisältö on sama kuin lainvastaisiksi todettujen kirjaamisperusteiden, jos kyseisiä perusteita tuetaan samoilla todisteilla kuin ne, joita unionin yleinen tuomioistuin on tarkastellut tässä tuomiossa (ks. analogisesti tuomio 26.4.1988, Asteris ym. v. komissio, 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, EU:C:1988:199, 30 kohta). Tämä koskee näin ollen toimia, jotka on annettu kanteen kohteena olevan toimen antamisen jälkeen ja jotka sisältävät samanlaisia kirjaamisperusteita kuin ne, jotka on todettu lainvastaisiksi tässä kumoamistuomiossa, ja jotka perustuvat samoihin todisteisiin (ks. analogisesti tuomio 26.4.1988, Asteris ym. v. komissio, 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, EU:C:1988:199, 31 kohta), kuten päätöstä 2019/870, jonka voimaantulopäivä on sama kuin kanteen kohteena olevan toimen, sillä edellytyksellä, että se sisältää samoja perusteita kuin ne, jotka on todettu lainvastaisiksi tässä kumoamistuomiossa, ja että se perustuu samoihin todisteisiin.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 27.5.2019 annettu Euroopan unionin neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/855 kumotaan Sayed Shamsuddin Borborudia koskevilta osin.**

2) **Neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gervasoni Madise Martín y Pérez de Nanclares

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä kesäkuuta 2021.

Allekirjoitukset